

همایش ملی مطالعات و پژوهش های علمی علوم انسانی

نهاد برگزار کننده همایش: موسسه قانون یار با حمایت معنوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه
سرمدبیر علمی و مسئول برگزاری همایش: دکتر بهنام اسدی شماره مجوز: ۴۸۵۳-۷۸۸۶۴
سال برگزاری همایش: ۱۳۹۷ شماره مقاله: ۸۹۵/۸۳۶ رده بندی کنگره: ب ۵۰۳/۲

نقد و بررسی ماده ۷۳۳ قانون مدنی

سید منصور توکلی ثانی^۱

کارشناس ارشد حقوق بین الملل و مدیر موسسه حقوقی مطالعاتی توکلی

مهدی ابراهیم زاده

دانشجوی کارشناس ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی چالوس

چکیده

مقاله حاضر ابتدا در خصوص عقد حواله و شرایط و صحت آن بحث کرده و سپس به نقد و بررسی ماده ۷۳۳ ق.م.ا.ز نظر علمای حقوق ایران مورد بررسی قرار می دهد. در حواله دو رابطه را باید مدنظر گرفته شود. رابطه ی اول (محیل و محتال)، محیل باید به محتال بدهکار باشد تا حواله درست باشد. اگر محیل به محتال بدهکار نباشد و آن را حواله بدهد به محال علیه این عقد دیگر حواله نیست، رابطه دوم (محیل و محال علیه)، یا محیل از محال علیه طلب دارد و به این اعتبار حواله می دهد که به این می گوئیم حواله کامل یا حواله بر مدیون، یا محیل از محال علیه طلب ندارد ولی حواله می دهد به این می گوئیم حواله بربری، بنابراین حواله عقدی است تبعی و تابع دین است از تبعی بودن این عقد نتیجه می گیریم که اگر دینی نبوده این عقد باطل است و اگر هم دین از قبل بوده و بعداً از بین برود این عقد منفسخ می شود لذا وضعیت ثمن معامله، پس از بطلان بیع و یا به واسطه فسخ یا اقاله منفسخ شود، چه می شود و یا مشتری جهت دریافت ثمن باید به چه کسی مراجعه کند. به نظر می رسد مشتری باید جهت دریافت ثمن به بایع یا محتال رجوع کند مبیع را به محتال عودت داده و ثمن را از بایع (محتال) دریافت نماید.

واژگای کلیدی: محتال، محیل، محال علیه، بایع، ثمن